מבדי ימי טוהר כמה. מסכה ספקא דידהו לגמר שבועים קמאי: שתין ושיתא. ושבועים הרי פ׳ ומהמי ס״ו טבילות כבר טבלה מהן ז׳ בלילי שבוע שלישי משום הן ספקא דטבולת יום מרוב: דל הני ז׳ פשו להו שתין נכי חדא. שעדיין צריכה לטבול משום הן ספק בתוך י׳ שבועים הבאים ול״ה שבלה בתוך ג׳ השבועים הראשונים שבעה בראשונה וכ״ח בשמים אחרונות הרי ל״ה ושמין נכי חדא הרי ל״ד: טבילה יתירתא. עד השתא הוה ס״ד דבאת לפניו ביום כגון ביום ר״ח ניסן ומטבלוה לאורתא ומשכו פ׳ דילה ל׳ מינסן וכ״ט דאייר וכ״א דסיון כלים פ׳ יום הרי פ׳ טבילות בלילות וי״ד בימים של ב׳ שבועות הראשונות הרי ל״ד והשתא מוקמינן שבאת לפניו בין השמשות דיהבינן לה טבילה יתירתא ולב״ה *דאמרי טבולת יום ארוך לא בעי טבילה ל״ה מאי עבידתייהו עשרים ותמניא כדאמרן הך שבוע ה׳ מטבלינן כל ליליא ולילא איתר סוף נדה היא י׳ שבועין למה לי בחמניא ופלגא סגי איידי דתנא פלגא דשבוע מסיק ליה *ואיידי דתנא שבוע טמא תנא נמי שבוע טהור והאיכא טבילת זבה דלפני תשמיש קחשיב דלארח תשמיש לא קחשיב ולב״ש דחשיב דלארח תשמיש ניחשוב נמי טבילת זבה בלידה קמיירי בזיבה לא קמיירי והאיכא יולדת בזוב יולדת בזוב קחשיב זיבה גרידתא לא קחשיב שבועתא קמא דאתיא לקמן ליטבלה ביומא דילמא כל יומא ויומא שליטי לה ספורים דידה הא מני *ר״ע היא דאמר בעינן ספורים בפנינו סוף שבוע קמא דאתיא לקמן ליטבלה חד בשבוע לא קמיירי יומא קמא דאתיא לקמן ליטבלה דילמא שומרת יום כנגד יום היא בזבה גדולה קמיירי בזבה קטנה לא קמיירי ש״מ תלת ש״מ ר״ע היא דאמר בעינן ספורים בפנינו וש״מ *ר״ש היא דאמר אבל אמרו חכמים אסור לעשות כן שמא תבא לידי ספק וש״מ טבילה בזמנה מצוה *ורבי יוסי בר׳ יהודה אומר דיה לטבילה באחרונה ולא אמרינן טבילה בזמנה מצוה: **מתני׳** *המפלת ליום מ׳ אינה חוששת לולד *ליום מ״א תשב לזכר ולנקבה ולנדה *רבי ישמעאל אומר יום מ״א תשב לזכר ולנדה יום פ״א תשב לזכר ולנקבה ולנדה שהזכר נגמר למ״א והנקבה לפ״א וחב״א [2]אחד בריית הזכר ואחד בריית הנקבה זה וזה מ״א: **גמ׳** למה הזכר זכר אי לימי טומאה הא קתני נקבה ואי לימי טהרה הא

עשרים ותמניא כדאמר. חף על גב דכ״ש הויין עם טבילה יתירתא דבין השמשות שבאתה לפניו פ״ה דההיא טבילה יתירתא דהויא חדא בשבוע לא קחשיב ואין נראה דהא ב״ש מחשבי לה אלא ודאי לא חשיב יתירתא חדא בשבוע כיון שלא סיפה בפניו אלא עכשיו ונראה כמו שפי׳ רש״י בחשובתו דב״ה לא חשיב טבילה דליל תחלת שבוע ג׳ דכיון דהו לא מטבלינן [1]להגדה לא מיקריא חדא בשבוע אבל לב״ש דמטבלינן לה בלילות לא הוי חדא בשבוע:

והאיכא טבילת זבה. עדיפא הוה מני למיפרך דכל שבועים שהורים ניטבל לה בלילותא משום נדה דהשתא לא פריך אלא חדא בשבוע ונראה כגירסת ר״ח דגרים לי הכי כל שבועים שהורים נמי והייט הך פירכא (ג) דפריך ומשני דלפני תשמיש קחשיב: **יומא** קמא דאתיא לקמן נטבלה דילמא שומרת יום היא. ומ״ם והא אמר דחד בשבוע לא קמיירי וי״ל דהשתא לא הויא חד בשבוע דהא איכא נמי טבילה בסוף שבוע דשומרת יום נטבלה כל שבוע קמא דכל יומא מספקא בסוף לידה ולא סלקא לשומר דאין ימי לידה עולים לימי ספירת זיבתה ומיהו קשה דהוה מני למיפרך מכל שבוע כדפריש״ת ולא פריך אלא מיומא קמא:

שמע מינה תלת. הוה מני למיגקע שמע מינה דימי לידה שאינה רואה בהן אין עולין לספירת זיבתה אלא אר״ת דפשיטא ליה להש״ס שאין עולין דק״ל כאבי בסוף פרקבעת טהיס (לקמן נ.) והוא למ״ד מיע״ל קצ״ס ולקמן נפרש בע״ה ותימה דהך ברייתא סברה דלב״ש וב״ה אין עולין ובפרק בעת טהיס (שם לה:) נבי פלוגתא דרב ורבי אמי מעייטת הן לא מעיין אחד איכא ברייתא דלב״ש ולב״ה עולין וי״ל דתרי תנאי הוא אליבייהו:

ושמע מינה טבילה בזמנה מצוה. לך פסק ר״ח דהלכה כב״ש וב״ה ותימה דפשיטא דר׳ יוסי בר׳ יהודה יאמר דלא פליגי עליה ב״ש וב״ה ומעשים בכל יום שאין לך אשה טובלת בזמן טבילה דהא ולא בזמן טבילה שומרת יום כנגד יום וזבה וכפ׳ בתרא (לקמן דף מז:) נמי אמר מכדי האידנא כולהו ספק זבות שויהו ניטבלינהו ביומא דז׳ משמע שלא היו טובלין ביום בשום פעם *ורביו אליבו הזקן איסר באחרונה טבילה בזמנה על ד׳ גדיליס טלו יסד דלא כהילכתא דה״ל יסד כר״א (סנהדרין דף מה.) דאמר כל נסקלין נחלין דדרים ריבוי ומיעוט וקי״ל דדרשינן כללי ופרטי דהא קיימא לן דקרקע אינה נגזלת: שומר

[1] [דף מז: ד״ה ותמניא שבוע דמיפי]

מוסף רש״י

ולב״ה דאמרי כו׳ לא בעי טבילה. אבל לקדשים מודו ב״ה, דקי״ל (חגיגה כא.) הלוקן ומתוסר כפורים צריכין טבילה לקדש, הילכך לאחר שבטילה כפרתה מוכנת לקדשים (לקמן עא.):

אסור לעשות כן. לשמש זב ביום טבילתה, שמא תבא לידי ספק. שמא תראה לאחר תשמיש ומצא שפחרה כל מעייה דהא לא הוו נקיים כל שבעה ומצא משמשת זבה (לעיל כט: וכעי״ז לקמן קז:).

דיה לטבילה באחרונה. ראה לעיל כט ב.

ליום מ״א. כלומר מהכא מיד בעלמא הוא (נכורות כא.).

הגהות הב״ח

(א) רש״י ד״ה כדאמר י״ל וכו׳ איכא שמונה טבילות בלילה: (ב) תד״ה והאיכא ט׳ סך מיכרא דפריש״ת ומשני: (ג) ר״ת שמע וכו׳ הגאי הוו אליבייהו:

הגהות מהר״ב רגשבורג

א) תוד״ה עשרים ותמניא וכו׳ לא מקבלין בהגדה לא. פירוש להגדה לא בתחלה. וכ״כ לה ב״ש כלל:

תוספי הרא״ש

תשעים וד׳. הוו. תיתה דלקמן פרק דרשו מבילי יחידי ותכא פרק (דף ל״ד) [דחסר] ליה יומא קמא דאתיא לקמן נטבלה ביומא דילמא שומרת יום כנגד יום היא. ולא מצי לשנויי הדא בשבוע לא קא פיירי דחשתא הוי תרי בשבוע חד בתחלת שבוע חדר בסוף שבוע. ועוד שגם יום שני צריכה מבילה משום חששא זו דשמא עכשיו ראתה כשבאתה ועוד דמשום שומרת יום צריכה למבול שבוע קמא בכל יום דבכל יומא מספקינן לה שמא עכשיו שלמי שבוע לזכר וספירה דזבה קטנה. ומיהו תיתה הוא אם הדה יכול לחקשות בכל יום ולא הקשה אלא מיומא קמא וגם בשבוע שני צריכה למבול בכל יום משום חששא זו: **שרש** תלת. מדלא קאמר ש״מ דיומי לידה שאינה רואה בהן אין שולין לה לספירתה מרקרק ר״ת דששמש הוה לתלמוד ולא חש לומר ש״מ אע״ג דבסוף בנות כותים פליגי אביי ורבא ובאמר רבא דשלקן אין הלכה בוא כרבא אלא כאביי ומיהו לפ״ר דרע״ל קב״ם. ותיתה דהא בריייתא סוברת דלב״ש ולב״ה אין שולין ולקמן בפ׳ בנות כותים פליגי מתניתא הן או מעין אחד הוא משני התיא בריייתא דקתני יולדת בזוב שספרה ולא מבלה הלכו ב״ש לשיטתן וב״ה לשיטתן דקסברי יומי לידה שאינה רואה בהן שולין לספירת זיבתה צ״ל דתרי תנאי נינהו אליבא דב״ש וב״ה: ה״ם ר׳ עקיבא הוא אין הלכה כמותו בוה דלעיל מסקינן הלכה כר׳ אליעזר בארבע: **ושש״ם** דמבילה בזמנה מצוה. אין הלכה כן אלא כר׳ יוסי בר׳ יהודה דאמר לאו מצוה ומן מעשים בכל יום שאין לך אשה מובלת בזמנה מבילה של נדה ושל זבה ושל שומרת יום. ולקמן בפ׳ בתרא נפ׳ אמרינן סברי האידנא כולהו ספק זיבות נינהו נמבולו ביומא דשבעה משבעה שלא הוו מובלות בשום מעם ביום וד״ח מסק דהלכה כ״ש וב״ה דאמרי מבילה בזמנה מצוה ואינה ראיה דמשיטא דר׳ יוסי בר יהודה לא פליג עליהו אלא סבר לא נחלקו ב״ש וב״ה בדבר זה: **ולכה** תוכר זכר. תיתה דלא פריך אריישא דאין ידוע אם ולד הוא וצ״ל דנסר עד סיפא ופריך אתרוייהו: שומר

צ א מ״ר׳ פ׳ מפקי׳ לאיסורי כיאה כל״ב סמנ לאין קיא עובדיה ר״ל סי׳ קנד סמי׳ ס.

צא ב מ״ר׳ שם כליא:

לקמן עא:

[יבמות ג. ומ״ל]

[לקמן שם.]

[לעיל כה: לקמן שם]

[שבת קכח: לעיל כט: יומא פח.]

[נכורות כא:]

[כריתות י.]

[ועי״ש פוסק יומא ס. ד״ה לכ״ע]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com